

Індекс інвестиційної привабливості ЕВА, нарешті, покинув негативну область. У першій половині 2017 року цей показник становить 3,15 з можливих 5. У грудні 2016 року індекс дорівнював 2,85. Бізнес відновлюється після постійного стресу попередніх років і, нарешті, починає активно працювати [3].

Можна стверджувати, що на сьогодні Україна є привабливою для інвестицій, водночас є достатньо інтегрованою у світове господарство, не знаходиться осторонь світових процесів. Аби в подальшому покращити залучення інвестицій, актуальним є питання удосконалення організаційної та правової бази для забезпечення сприятливого інвестиційного клімату та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

Відповідно політика України повинна бути спрямована на:

- зниження рівня тонізації економіки;
- створення рівних умов для діяльності суб'єктів господарювання;
- розвиток інноваційного потенціалу України;
- створення додаткових економічних стимулів для залучення інвестицій у пріоритетні галузі економіки.

Вище наведені елементи нової інвестиційної системи спрямовані на підвищення рівня інвестиційного клімату України і повинні бути запровадженими в найближчий час.

1. Гайдуцький І. П. Регулювання прямих іноземних інвестицій в країнах СНД в умовах економічної трансформації: авто- реферат дис. канд. екон. наук: 08.00.02 / І. П. Гайдуцький; КНУТШ. – К., 2011. – 16 с. 2. World Investment Report 2006, 2007, 2008. – New York and Geneva, 2007, 2008, 2009 // European Business Association [Веб-портал] / 2018. – Режим доступу: eba.com.ua/

Aldona Kania

Wyższa Szkoła Techniczna w Katowicach

WPLYW OTOCZENIA SPOŁECZNO-GOSPODARCZEGO NA PROGRAMY KSZTAŁCENIA

Nowelizacja ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym z 2011 roku i 2014 roku wprowadziła tzw. profile kształcenia – profil praktyczny lub ogólnoakademicki. Zgodnie z założeniami ustawodawcy profil praktyczny powinien być związany ze zdobywaniem przez studenta umiejętności praktycznych, natomiast profil ogólnoakademicki – z uzyskiwaniem pogłębionej wiedzy. Ustalenie takiego podziału miało na celu dostosowanie szkolnictwa wyższego do oczekiwań środowiska pracodawców, a więc rynku pracy i rozwoju gospodarki krajowej, a także oczekiwań środowiska naukowego i rynku badawczo-rozwojowego.

W wyniku nowelizacji Uczelnie zostały zobowiązane do przeanalizowania swoich programów kształcenia, a tym samym do ustalenia o jakim profilu: praktycznym czy ogólnoakademickim będą prowadzone poszczególne kierunki studiów. Wybór profilu kształcenia to określenie ukierunkowania kształcenia, sformułowania koncepcji kształcenia spełniającej przyjęty profil. Ukierunkowania, które obejmuje dokonanie korekt w planie nauczania dla danego kierunku studiów, analizę zakresu programu kształcenia, związków pomiędzy modułami nauczania, zakresu i efektywności praktyk zawodowych, ale przede wszystkim do zdefiniowania efektów kształcenia, jakimi powinien wyróżniać się absolwent. Zmianom musiały ulec także wewnętrzne systemy zapewniania jakości kształcenia.

W referacie omówiono zagadnienia związane z definiowaniem i realizacją zadań związanych z kształcenia na kierunkach studiów o profilu praktycznym. Profil, który z definicji

obejmuje zagadnienia związane praktycznym przygotowaniem zawodowym powinien być odpowiedzią na zapotrzebowanie społeczno-gospodarcze. Należy więc zastanowić się, czy i w jakim stopniu formuła ta sprawdza się w szkolnictwie wyższym, jakie są sposoby realizacji zadań wynikających z konieczności przekazania studentom odpowiednich umiejętności i kompetencji społecznych oraz jak wpływ na kształtowanie procesu kształcenia ma otoczenie społeczno-gospodarcze.

W ostatnim bowiem etapie to rynek pracy zweryfikuje stopień osiągnięcia założonych celów, efektów kształcenia oraz spełnienie koncepcji kształcenia. Na rynku pracy poszukiwani są absolwenci posiadający praktyczne umiejętności, a studia o profilu praktycznym powinny wychodzić naprzeciw tym oczekiwaniom.